

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 328

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 856 din 17 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. XXVI teza întâi din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor raportate la cele ale art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
654. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea Metodologiei pentru colectarea, testarea, procesarea, stocarea și distribuția plasmei de la donator vindecat de COVID-19 și utilizarea monitorizată pentru pacienții critici cu COVID-19 din secțiile ATI	6–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 856

din 17 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. XXVI teza întâi din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor raportate la cele ale art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.103/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Tanți Virginica Dumitrescu și Adrian Ciorobea, precum și de Costel Florescu, Constantin Cosmin Florescu, Ioana Luca, Henriette Maria Ana Stavraca, Ana Maria Francoise Brezianu, Dominic Brezianu, Andrei Brezianu, Assan Cora și de Yvonne Barbara Mendel într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de restituire în natură a unui imobil preluat în mod abuziv de statul român în perioada regimului comunist.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 retroactivează și încalcă principiul securității juridice, nefiind admisibil ca persoanele care au promovat o acțiune în justiție ca urmare a comportamentului pasiv al autorităților îndrituite să soluționeze notificarea să nu beneficieze de restituirea în natură a imobilului solicitat, pentru motivul că sunt cesionari ai drepturilor succesoriale. Legea nouă este retroactivă pentru că modifică o stare de drept născută anterior, însă modificarea se face pentru prezent (cauzele aflate pe rolul instanțelor), iar nu numai pentru viitor. Se critică, totodată, faptul că, din cauza lentinei procedurilor judiciare sau chiar a refuzului nejustificat al entității deținătoare a bunului de a soluționa notificarea, persoanei îndreptățite i se încalcă dreptul de acces liber la justiție prin înlocuirea condițiilor cerute de legea anterioară cu altele noi. Se arată că dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că acestea se aplică doar cauzelor înregistrate pe rolul instanțelor judecătorești începând cu data intrării în vigoare a legii. De asemenea se mai susține că Legea nr. 165/2013 intervine în raporturile dintre transmitător și dobânditor, anulând protecția dreptului de proprietate privată și afectând grav securitatea juridică a actelor de transmisiune a drepturilor succesoriale. Se mai arată că litigiile aflate pe rolul instanțelor au avut în vedere

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Tanți Virginica Dumitrescu și Adrian Ciorobea, precum și de Costel Florescu, Constantin Cosmin Florescu, Ioana Luca, Henriette Maria Ana Stavraca, Ana Maria Francoise Brezianu, Dominic Brezianu, Andrei Brezianu, Assan Cora și de Yvonne Barbara Mendel în Dosarul nr. 5.103/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.603D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, precizând că în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că acordarea de despăgubiri sub formă de puncte cesionarilor drepturilor litigioase, în condițiile Legii nr. 165/2013, se justifică prin faptul că nu ei au fost cei asupra cărora s-au răsfrânt măsurile abuzive dispuse de regimul comunist, ci proprietarii inițiali și moștenitorii lor, doar aceștia fiind îndreptățiți la restituirea în natură a imobilelor preluate de statul român în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. Invocă în acest sens, exemplificativ, Decizia nr. 197 din 3 aprilie 2014.

legea aplicabilă la momentul sesizării inițiale, iar faptul că în cursul judecății a apărut Legea nr. 165/2013, care reglementează alte termene și condiții decât cele de la momentul formulării și înregistrării cererilor de chemare în judecată, răstoarnă principiul fundamental al neretroactivității legii. Art. 4 din Legea nr. 165/2013 încalcă și prevederile art. 16 alin. (2) din Constituție, promovând un tratament preferențial între persoanele care pot beneficia de prevederile acestei noi legi și sancționând atitudinea persoanelor care au formulat cereri de chemare în judecată sub imperiul legii vechi.

6. Se mai critică și aplicarea prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, modificată prin Legea nr. 202/2010, și proceselor aflate în curs de soluționare în primă instanță dacă nu s-a pronunțat o hotărâre în cauză până la data intrării în vigoare a acestei din urmă legi. În acest sens se arată că, la data promovării cererii de chemare în judecată, art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 dispunea că hotărârea instanței întâi sesizate este supusă atât căii de atac a apelului, cât și căii de atac extraordinare a recursului. Ca urmare a modificării art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 prin Legea nr. 202/2010, calea de atac a apelului a fost eliminată, singura cale de atac fiind cea a recursului. Or, principiul predictibilității procesului civil impune ca regulile privind desfășurarea acestuia, inclusiv sub aspectul căilor de atac, să fie cunoscute de la momentul sesizării instanței. În caz contrar, s-ar nesocoti dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil. Se susține că se încalcă și principiul egalității de tratament, nesoluționarea cauzei într-un termen rezonabil constituind o adevărată sancțiune îndreptată împotriva uneia dintre părți, în lipsa oricărei culpe.

7. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând cele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 18 decembrie 2014.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013,

precum și prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, modificată și completată prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. În ceea ce privește acest ultim text de lege, Curtea observă că, în realitate, autorii excepției critică doar teza finală, prin coroborare cu prevederile art. XXVI teza întâi din Legea nr. 202/2010. În concluzie, obiect al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, precum și prevederile art. XXVI teza întâi din Legea nr. 202/2010 raportate la cele ale art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 10/2001. Textele de lege criticate au următorul conținut normativ:

— Art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013: „(3) În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).”;

— Art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013: „Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 10/2001: „(...) Hotărârea tribunalului este supusă recursului, care este de competența curții de apel.” [Este vorba despre hotărârea pe care secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul unității deținătoare sau, după caz, al entității investite cu soluționarea notificării o pronunță, potrivit tezei întâi a articolului menționat, cu privire la contestația introdusă de persoana care se pretinde îndreptățită împotriva deciziei sau, după caz, a dispoziției motivate de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură — s.n.].

— Art. XXVI teza întâi din Legea nr. 202/2010: „Dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege (...) se aplică și proceselor aflate în curs de soluționare în primă instanță dacă nu s-a pronunțat o hotărâre în cauză până la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

14. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 care consacră universalitatea drepturilor și a obligațiilor, respectiv principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 44 care garantează și ocrotește dreptul de proprietate privată. Se invocă de asemenea și prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la protecția proprietății private.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte, al căror număr este egal cu suma dintre prețul plătit de cesionar fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de

proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, stabilită potrivit art. 21 alin. (6) din lege. Prin mai multe decizii, Curtea a reținut, în esență, că aceste prevederi reglementează proceduri rectificative ce reflectă politicile de restituire în natură sau prin compensații a imobilelor preluate abuziv, care, privite dintr-o perspectivă de ansamblu, îmbină două componente: o componentă reparatorie/morală și una patrimonială, ce privește dreptul de proprietate. Cele două aspecte ale politicii de restituire sunt strâns legate între ele și îi privesc, în realitate, numai pe titularii inițiali ai dreptului de proprietate, foști proprietari, și pe moștenitorii legali ori testamentari ai acestora. De aceea, legiuitorul a stabilit că unul dintre principiile care stau la baza acordării măsurilor reparatorii prevăzute de Legea nr. 165/2013 este acela al prevalenței restituirii în natură, iar în ceea ce privește punctele stabilite prin decizia de compensare emisă pe numele titularului dreptului de proprietate, fost proprietar, sau al moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, stabilește că acestea nu pot fi afectate prin măsuri de plafonare. Alta este însă soluția legislativă pentru situația în care persoanele care se considerau îndreptățite și care au depus notificări potrivit Legii nr. 10/2001 au cesionat dreptul de creanță asupra statului român unor terțe persoane, încheindu-se cu aceste ocazii contracte de cesiune. În aceste cazuri, legea nu a prevăzut restituirea în natură a imobilelor și a plafonat măsurile reparatorii ce pot fi acordate cesionarului. Prin dispozițiile de lege criticate, intenția legiuitorului a fost aceea de a limita operațiunile speculative cu drepturi litigioase prin plafonarea plăților către cesionar, adică limitarea veniturilor încasate de aceștia. Scopul măsurilor reparatorii adoptate de către legiuitor a fost acela de atenuare a consecințelor încălcărilor masive ale drepturilor de proprietate din trecut, și nicidecum crearea de noi drepturi sau surse de venit pentru terțe persoane, plafonarea cuantumului despăgubirilor acordate cesionarilor fiind în concordanță atât cu Legea fundamentală, cât și cu jurisprudența instanțelor europene. Curtea a observat, totodată, că dispozițiile Legii nr. 165/2013 nu se rezumă la stabilirea unui quantum al despăgubirilor egal cu prețul plătit de cesionar cedentului, ci precizează că, la prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, se adaugă și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6) din lege. Prin urmare, există un raport de proporționalitate rezonabil între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia, iar tratamentul juridic diferențiat instituit de textul de lege criticat are o justificare obiectivă și rezonabilă și nu constituie o încălcare a dispozițiilor constituționale invocate. În sensul celor mai sus arătate este, de exemplu, Decizia nr. 179 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 3 iunie 2014, paragrafele 31, 32 și 38.

16. De asemenea, prin Decizia nr. 197 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014, paragrafele 17—20, Decizia nr. 805 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 8 februarie 2016, paragraful 22, Curtea a constatat că soluția legislativă în discuție nu contravine nici dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi. În același sens, prin Decizia nr. 321 din 10 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 august 2014 (paragrafele 30 și 31), Curtea a remarcat că diferența de tratament între cesionarii de drepturi ale căror cereri de chemare în judecată s-au soluționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 și cei care nu au obținut o

atare hotărâre derivă din succesiunea în timp a actelor normative în materie. În legătură cu acest aspect, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. Curtea a constatat că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate. Curtea a reținut, totodată, că, în privința obiectului de reglementare al legii analizate, intervenția legiuitorului nu este una aleatorie, ci a fost justificată și impusă firesc în urma a Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

17. Cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

18. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXVI teza întâi din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor raportate la cele ale art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 10/2001, Curtea observă că se are în vedere ipoteza proceselor aflate în curs de soluționare în primă instanță, așadar, pentru care nu s-a pronunțat o sentință în cauză până la data intrării în vigoare a Legii nr. 202/2010, a căror soluție va putea fi supusă controlului judiciar în condițiile stabilite prin actul normativ modificator, adică Legea nr. 202/2010.

19. Curtea reține că, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 202/2010, decizia sau, după caz, dispoziția motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură putea fi atacată de persoana care se pretindea îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul unității deținătoare sau, după caz, al entității investite cu soluționarea notificării, în termen de 30 de zile de la comunicare. Prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 nu făceau nicio mențiune referitoare la calea de atac ce putea fi introdusă împotriva hotărârii pronunțate de tribunal, ceea ce făcea aplicabilă regula de drept comun a introducerii apelului și, ulterior, a recursului. Prin art. XII, Legea nr. 202/2010 a modificat art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, introducând precizarea potrivit căreia hotărârea tribunalului este supusă recursului, fiind așadar eliminată calea de atac a apelului.

20. Autorii excepției susțin că se încalcă principiul predictibilității procesului civil, care impune ca regulile privind desfășurarea acestuia, inclusiv sub aspectul căilor de atac, să fie cunoscute de la momentul sesizării instanței. În caz contrar, s-ar nesocoti dreptul la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil. Se susține că se încalcă și principiul egalității de tratament, nesoluționarea cauzei într-un termen rezonabil constituind o adevărată sancțiune îndreptată împotriva uneia dintre părți, în lipsa oricărei culpe.

21. Curtea constată că, prin prevederile art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 10/2001, introduse prin Legea nr. 202/2010, legiuitorul a instituit o regulă procedurală nouă, derogatorie de la norma procesuală civilă de drept comun (art. 459 și 466 din Codul de procedură civilă), ce înlocuiește calea de atac a apelului cu cea a recursului, eliminând în acest fel un grad de

jurisdicție, în scopul simplificării procedurii și sporirii celerității soluționării cauzelor ce privesc acordarea unor despăgubiri potrivit Legii nr. 10/2001.

22. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituție, Curtea a reținut în mod constant în jurisprudența sa că stabilirea căilor de atac împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță este de competența exclusivă a legiuitorului, care, ținând cont de specificul obiectului fiecărei categorii de litigii, poate reglementa norme procedurale derogatorii de la regulile generale stabilite prin Codul de procedură civilă, accesul liber la justiție neînsemnând obligativitatea asigurării accesului la toate gradele de jurisdicție pentru toate categoriile de cauze sau litigii.

23. De asemenea Curtea a statuat că regula înscrisă în art. 21 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia nicio lege nu poate îngredi accesul la justiție, are ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit nicio categorie sau niciun grup social. Dar el poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, deoarece competența și procedura sunt stabilite de lege (Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

24. Pronunțându-se cu privire la constituționalitatea prevederilor art. XXVI din Legea nr. 202/2010, Curtea a subliniat, prin Decizia nr. 9 din 17 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 25 februarie 2013, că principiul aplicării imediate a normei procesuale este de sorginte legală, iar nu constituțională, legiuitorul având posibilitatea de a deroga de la acesta în anumite situații particulare, fără ca o atare soluție să poată fi calificată ca neconstituțională.

25. Prin aceeași decizie, Curtea a arătat că aplicarea imediată a legii noi, în măsura în care s-ar referi și la hotărâri

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tanți Virginica Dumitrescu și Adrian Ciorobeana, precum și de Costel Florescu, Constantin Cosmin Florescu, Ioana Luca, Henriette Maria Ana Stavraca, Ana Maria Francoise Brezianu, Dominic Brezianu, Andrei Brezianu, Assan Cora și de Yvonne Barbara Mendel în Dosarul nr. 5.103/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. XXVI teza întâi din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor raportate la cele ale art. 26 alin. (3) teza finală din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei pentru colectarea, testarea, procesarea, stocarea și distribuția plasmei de la donator vindecat de COVID-19 și utilizarea monitorizată pentru pacienții critici cu COVID-19 din secțiile ATI

Văzând Referatul de aprobare nr. NT 1.339 din 22.04.2020 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) lit. a), art. 25 alin. (2) și art. 33 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 6 din Legea nr. 282/2005 privind organizarea activității de transfuzie sanguină, donarea de sânge și componente sanguine de origine umană, precum și asigurarea calității și securității sanitare, în vederea utilizării lor terapeutice, republicată, cu completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Decretului nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru colectarea, testarea, procesarea, stocarea și distribuția plasmei de la donator vindecat de COVID-19 și utilizarea monitorizată pentru pacienții critici cu COVID-19 din secțiile ATI, prevăzută în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, Institutul Național de Hematologie Transfuzională, centrele de

transfuzie sanguină teritoriale și spitalele desemnate de Ministerul Sănătății pentru tratamentul pacienților infectați cu SARS-CoV-2 vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Horațiu Moldovan,
secretar de stat

București, 22 aprilie 2020.

Nr. 654.

ANEXĂ

METODOLOGIE

pentru colectarea, testarea, procesarea, stocarea și distribuția plasmei de la donator vindecat de COVID-19 și utilizarea monitorizată pentru pacienții critici cu COVID-19 din secțiile ATI

Prin prezenta metodologie se asigură respectarea standardelor actuale din legislația națională în domeniul transfuziei sanguine pentru colectarea, testarea, prelucrarea, stocarea și distribuția sângelui și a componentelor sanguine, respectând totodată principiul donării voluntare neremunerate și ghidul tehnic elaborat de Comisia Europeană cu privire la colectarea, testarea, procesarea, stocarea, distribuția și utilizarea monitorizată a plasmei provenite de la persoane vindecate de COVID-19 pentru tratamentul COVID-19.

Donarea de plasmă convalescentă COVID-19, asemenea donării de sânge, este voluntară și neremunerată, în condițiile prevăzute în Legea nr. 282/2005 privind organizarea activității de transfuzie sanguină, donarea de sânge și componente sanguine de origine umană, precum și asigurarea calității și

securității sanitare, în vederea utilizării lor terapeutice, republicată, cu completările ulterioare.

I. Eligibilitatea donatorului

1. Potențialii donatori vor fi selectați dintre pacienți care au fost internați pentru COVID-19, fiind confirmați prin test RT-PCR pozitiv, vindecați și externati în urma RT-PCR negativ.

2. Centrele de transfuzie sanguină vor încheia protocoale de colaborare cu spitalele care tratează pacienți COVID-19 în vederea identificării pacienților vindecați, potențiali donatori, cu respectarea regulilor naționale și ale UE de protecție a datelor cu caracter personal, prin semnarea de către pacient a unui consimțământ informat.

3. Spitalele vor furniza centrelor de transfuzie sanguină datele personale și datele de contact ale pacienților eligibili,

rezultatele testelor RT-PCR și/sau a testelor serologice, perioada internării și data externării.

4. Centrele de transfuzie sanguină vor contacta potențialii donatori și îi vor programa pentru consult, analize și donare. Pacienții vindecați pot contacta de asemenea centrele de transfuzie sanguină în vederea programării pentru donare.

5. Trebuie să se aplice următoarele criterii pentru eligibilitatea donatorului:

a) donarea se va face la cel puțin 14 zile de la dispariția completă a simptomelor și cel puțin un test COVID-19 negativ RT-PCR;

b) intervalul între două donări de plasma să fie de minimum 2 săptămâni;

c) prezentarea biletului de externare din spital și a rezultatelor testelor RT-PCR și opțional a testelor serologice pentru detecția anticorpilor anti_SARS-Cov-2 (calitativ sau cantitativ);

d) semnarea consimțământului informat pentru intrarea în procedura de selecție în vederea donării de plasmă prin plasmafereză și/sau sânge total și pentru transmiterea codificată a datelor privind donarea în baza de date națională și europeană;

e) încadrarea în toate criteriile standard pentru donarea de sânge total sau plasmă, conform legislației naționale.

II. Colectare, procesare și stocare

1. Donatorii eligibili vor dona în centrele de transfuzie sanguină, iar procedura de recoltare va fi în mod prioritar cea de plasmafereză.

2. Dacă în centrul de transfuzie sanguină nu este posibilă recoltarea plasmei prin afereza sau donatorul nu se califică pentru procedura de afereză din punctul de vedere al abordului venos, se va recolta sânge total și se va prepara plasma proaspăt congelată și concentrat eritocitar, conform procedurii curente de preparare a plasmei proaspăt congelate din sânge total din centrul de transfuzie sanguină.

3. Plasma obținută prin plasmafereză trebuie împărțită înainte de congelare în 2—3 unități separate (de exemplu, 3 x 200 ml).

4. Unitățile de plasmă se congelează rapid, fără a se depăși 6 ore de la recoltare, la o temperatură de sub -25°C , care să asigure congelarea completă în maximum o oră. După congelarea rapidă se stochează la o temperatură de sub -25°C , monitorizată, în spații special dedicate.

5. Componentele sanguine finale se etichetează în mod specific ca „Plasmă proaspăt congelată de la donator vindecat de COVID-19 (PPC-DV-COVID-19)” cu mențiunea „A se utiliza exclusiv pentru pacienți COVID-19”, notând grupul de sânge AB0 și RH și data recoltării.

6. Orice reacție adversă la donatorul vindecat de COVID-19 se notifică în termen de 48 ore la Institutul Național de Hematologie Transfuzională (INHT) și la Inspekția sanitară de stat din Ministerul Sănătății.

III. Testarea componentelor sanguine obținute de la donator vindecat de COVID-19

1. Pentru calificarea biologică a componentelor sanguine se aplică protocolul de testare conform legislației în vigoare și algoritmului de testare elaborat de către Institutul Național de Hematologie Transfuzională (INHT) pentru controlul biologic al donărilor de sânge și componentelor sanguine.

2. Dacă donatorul nu are un test serologic efectuat, plasma colectată se va testa pentru anticorpii specifici anti-SARS-CoV-2: titru de $> 1:160$ pentru testul calitativ specific pentru IgG și IgM;

sau un titru $> 1:320$ pentru testul calitativ de detectare a anticorpilor specifici totali; dacă testul relevă absența anticorpilor sau un titru al anticorpilor neutralizanți anti-SARS-CoV-2 < 160 cu metoda EIA sau o valoare echivalentă printr-o altă metodă, plasma va fi reetichetată și pusă la dispoziție pentru o altă utilizare. Dacă anticorpii anti-SARS-CoV-2 nu pot fi determinați la data donării, se poate păstra un volum mic de plasmă convalescentă donată pentru o determinare a titrului anticorpilor la o dată ulterioară.

3. Centrele de transfuzie sanguină vor trimite către INHT probele eligibile în vederea testării suplimentare:

a) testare PCR pentru virusurile transmisibile prin sânge: HIV, HBV, HCV;

b) testarea anticorpilor anti-HLA la donatorii cu antecedente de transfuzie de sânge și donatori de sex feminin care au avut sarcini, dacă acest test nu a putut fi efectuat în etapa de preselecție.

4. În urma testelor efectuate, INHT transmite centrelor de transfuzie sanguină rezultatele care confirmă sau infirmă eligibilitatea plasmei proaspăt congelate pentru distribuție și administrare experimentală pentru pacienți COVID-19.

5. Centrele de transfuzie sanguină vor arhiva în serotecă mostre suplimentare ale plasmei donate pentru studii de referință, de exemplu, 10 x 0,5 ml eșantioane congelate din probe de plasmă/sânge prelevate în momentul donării.

IV. Distribuția PPC-DV-COVID-19

Plasma de la donator vindecat COVID-19 (PPC-DV-COVID-19) va fi distribuită de către centrele de transfuzie sanguină, la cererea spitalelor din județul respectiv prevăzute în Ordinul ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecti cu virusul SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care, la nivelul unui județ, centrul de transfuzie sanguină nu poate acoperi cererea, INHT va solicita transferul de la un alt centru.

V. Utilizarea monitorizată a PPC-DV-COVID-19 la pacienții critici cu COVID-19 din secțiile Anestezie și Terapie Intensivă (ATI)

1. Spitalele vor face o solicitare către Ministerul Sănătății pentru includerea secțiilor sau compartimentelor ATI în rețeaua de administrare monitorizată a PPC-DV-COVID-19 la pacienții critici cu COVID-19. Solicitarea va fi avizată de Comisia de specialitate ATI a Ministerului Sănătății.

2. Comisia ATI a Ministerului Sănătății va furniza spitalelor protocolul de administrare a PPC-DV-COVID-19 și monitorizare a evoluției pacienților, realizat în colaborare cu Societatea Română de ATI.

3. Plasma se va administra doar pacienților critici infectați confirmați cu COVID-19 (prin metoda RT-PCR), cu vârsta de cel puțin 18 ani, care sunt de acord cu administrarea de plasmă convalescentă COVID-19 prin semnarea consimțământului informat și care se încadrează în următoarele criterii:

a) se află într-o secție de ATI, avizată de Comisia de ATI, dintr-un spital desemnat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 555/2020 privind aprobarea Planului de măsuri pentru pregătirea spitalelor în contextul epidemiei de coronavirus COVID-19, a Listei spitalelor care asigură asistența medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2 în faza I și în

faza a II-a și a Listei cu spitalele de suport pentru pacienții testați pozitiv sau suspecți cu virusul SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare;

b) prezintă o progresie rapidă a unei pneumonii severe/a unor infiltrate pulmonare (> 50% în 24—48 ore), în ciuda tratamentului administrat;

c) $PaO_2/FiO_2 < 300$;

d) sunt ventilați mecanic de mai puțin de 10 zile sau în pragul intubației și ventilației mecanice (dispnee severă, frecvență respiratorie ≥ 30 /min, saturație în oxigen $\leq 93\%$ cu oxigen pe mască facială, $paCO_2 > 55$ mmHg la pacienții fără BPCO).

4. Spitalele care administrează tratament cu PPC-DV-COVID-19 vor raporta Comisiei ATI a Ministerului Sănătății următoarele informații cu privire la pacienții cărora li s-a administrat PPC-DV-COVID-19:

a) sex, vârstă, comorbidități;

b) momentul administrării transfuziei (în număr de zile de la debutul bolii);

c) numărul, volumul și codurile unităților transfuzate;

d) terapii administrate pacientului în paralel (altele decât îngrijirea de susținere);

e) evoluția clinică și biologică a pacienților în funcție de scala de progresie a bolii la următoarele momente de timp:

(i) înainte de transfuzie;

(ii) > 5 zile după transfuzie;

(iii) la externare;

f) orice reacții adverse grave sau evenimente legate eventual de transfuzie;

g) celelalte date clinice și biologice din protocolul de administrare;

h) durata spitalizării — intervalul internare—externare/deces.

5. Datele de rezultat enumerate mai sus vor fi centralizate la nivelul Comisiei ATI, care le va înainta Ministerului Sănătății și INHT, în scopul raportării în baza de date a UE.

6. Notificările reacțiilor adverse severe ale primitoilor de plasmă PPC-DV-COVID-19 raportate de către spitale se vor face conform legislației în vigoare, către centrele de transfuzie sanguină și Inspekția sanitară de stat. Rezultatele centralizate vor fi incluse în exercițiul anual de raportare SARE, către Comisia Europeană.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

